

Ondskans innebörd och dess transcendens

Välkomna, välsignelser till alla mina gamla och nya vänner här. Och välkomna alla de som redan har gjort framsteg i sina försök att finna sitt innersta väsens sanning och alla de som ännu inte har tagit aktiva steg i den här riktningen. Att ni är här indikerar ett medvetet och omedvetet sökande efter den verkliga meningen med era liv. Även om detta föredrag är en uppföljning till det som jag gav före sommaruppehållet, är det också en ny början. Det borde vara lika meningsfullt att arbeta tillbaka från det som att fortsätta framåt.

Människor konfronteras ständigt av det djupa problemet med hur man ska hantera de destruktiva krafterna som uppehåller sig i dem själva och hos andra. Detta problem tycks inte ha någon ände, för allt sedan mänskligheten började existera har teorier och filosofier byggts kring det. Ert sökande har alltid direkt eller indirekt berört den här stora frågan. Allt lidande kommer verkligen uteslutande från er egen destruktivitet, negativitet eller ondska – vilket namn man än ger det. Den stora svårigheten som ni möter är att ni försöker lösa detta problem inom dualitetens system. Ni föreställer er två motsatta krafter: en konstruktiv kraft som står i motsättning till en destruktiv kraft, det goda i motsats till det onda. I samma stund som man blir indragen i dualiteten, kan problemet inte lösas. Du börjar neka, förneka, undvika, tränga undan vadhelst som är destruktivt hos dig. Du är följaktligen delvis omedveten om din destruktivitet och helt oförmögen att se hur den yttrar sig. Du är med andra ord tvungen att utagera destruktiviteten indirekt – med mycket skadliga följder. Din skuld växer därmed, på grund av att det onda som du hoppades avlägsna bara växer när det förträngs och utageras indirekt.

I detta dualistiska tillvägagångssätt blir du delad inom dig, för du avvisar en väsentlig del av dig som är källan till vital, potent skaparenergi som du behöver för att kunna vara en hel människa. Din känsla av medvetenhet dämpas när du trycker undan den icke önskvärda delen av dig. Ju mindre medveten du är, desto svagare blir du och därför också mer förvirrad och mindre förmögen att lösa detta eller något annat problem.

Arbetet på denna väg månar naturligtvis främst om att se och möta dessa icke önskvärda delar för att avlägsna den självpåförda blindheten. Du kommer om och om igen att upptäcka att en sådan konfrontation, snarare än att frambringa den förödelse du är rädd för, väcker en vital energi och

gör dig till en mer integrerad person. Problemet som fortfarande kvarstår för er alla är hur man hanterar det icke önskvärda materialet som börjar uppenbara sig.

Meditation är mycket viktigt, för utan det större sinnet, kan det lilla sinnet inte åstadkomma någon förändring. Men det är också nödvändigt att ha begreppen och de stora dragen klara för sig. Era mentala begrepp behöver vara mer korrekta och samstämmiga med sanningen, annars kommer falska idéer, eller till och med vaghet, att skapa en blockering. Om du till exempel föreställer dig att den större intelligensen inom dig har makten att få den destruktiva kraften att försvinna, kommer din meditation och begäran om hjälp att förbli obesvarad. Varje diffus och dunkelt uppfattad process kommer att skapa en blockering.

De flesta religioner antar en dualistisk inställning till den stora frågan om det onda och ser det som en kraft som står i motsättning till det goda. Den dualistiska inställningen förstärker din rädsla för dig själv och din skuld och ökar därför bara klyftan i din själ. Rädslans och skuldens energier används för att tvinga dig själv att vara god. Blindheten, tvångsmässigheten och den konstlade uppfattningen om livet som åtföljer detta tvingade, skapar självupprätthållande mönster med många negativa konsekvenser.

Det finns å andra sidan också filosofier som postulerar att det onda helt enkelt inte existerar, att det utgör en illusion. Denna filosofi är lika sann som dess religiösa motsats som erkänner faran i det onda, dess livsförgörande makt och olyckan och lidandet som det medför. Postulatet att det onda är en illusion stämmer i bemärkelsen av att det bara finns en enda stor skaparkraft. Det *finns* förening, för allting är ett i medvetandet hos dem som har transcenderat dualiteten.

Båda dessa motsatta läror uttrycker, som så ofta är fallet, stora sanningar, men när de uppfattas och vidmakthålls som att de ömsesidigt utesluter varandra, blir deras sanning i slutänden osann. Att förneka det onda som en realitet leder till önsketänkande, ytterligare blindhet och till att jaget förnekas; det minskar snarare än ökar medvetenheten. En falsk bild av verkligheten skapas – verkligheten av mänsklighetens nuvarande tillstånd.

Jag upprepar: Att förneka det onda på mänsklighetens nuvarande medvetandeplan är lika orealistiskt som att tro att det finns två separata krafter: en god och en ond. En sådan övertygelse innebär att den onda kraften måste förstöras eller viftas undan, som om något skulle kunna fås att försvinna i universum! Ni behöver kämpa mellan dessa två alternativ för att finna svaren. Detta föredrag är ett försök att hjälpa er.

Båda sätten att se på ondska leder till förträngning; att erkänna det onda leder dock även till möjligheten av ytterligare destruktivitet. Det kan leda till ett rättfärdigande av och overseende

med verkligen icke önskvärda saker, såsom ett självrättfärdigt utagerande. I ett sådant fall är det skulden som förträngs och skapar ytterligare splittring och dualitet. Låt oss nu försöka hitta ett sätt att hantera detta problem som kan undvika båda dessa fallgropar. Låt oss försöka förena dessa två generella sätt att närma sig ondskan.

Ni har alla upplevt hur hotade, oroliga och obekväma ni känner er när ni konfronteras med vissa av era icke önskvärda inställningar, karaktärsdrag och egenskaper. Denna reaktion behöver förstås på ett mycket djupare sätt. Alltför mycket tas för givet och slätas över genom att bara ge reaktionen ett namn och sedan lämna det vid det.

Innebörden av en sådan räddhågad, obehaglig och orolig reaktion är rätt och slätt ett uttryck som säger: ”Det här och det där borde inte finnas i mig.” Alla försvar som du så mödosamt har rest upp tjänar till att skydda dig inte bara från andras ondskan, utan framför allt från din egen. Om du undersöker orsaken varje gång du känner dig orolig, kommer du alltid att upptäcka att du, i slutändan, är ängslig för din egen ondskan, oavsett hur hotande en annan person eller en yttre händelse tycks vara. Om du då översätter denna oro till koncisa ord och därmed verbaliserar din inre tanke om att vissa inställningar eller känslor ”inte borde finnas i mig”, kan du sedan konfrontera din inställning till det onda på ett mycket bättre sätt. För det onda i sig är inte hälften så skadligt som din inställning till det. Vi ska återkomma till detta senare.

Från och med nu, i stället för att vanemässigt vika undan, vilket främjar emotionell sjukdom, problem och lidande, fånga er rädsla och tanken bakom rädslan: ”Jag borde inte vara på det sättet.” Om denna rädsla ignoreras, blir problemet värre.

Vårt mål på denna väg är just att få kännedom om och acceptera ondskan. Ordet ”acceptans” har i stor utsträckning använts i brist på ett bättre ord, men innebörden försvinner ofta bakom ordet och vi behöver därför ägna mer uppmärksamhet åt hur denna acceptans uppkommer. För bara när acceptansen sker på rätt sätt, kan det onda införlivas och omformas i ordets sannaste bemärkelse. En kraft som har hamnat fel kan då transformeras. De flesta människor glömmer helt bort eller ignorerar det faktum att vad som är värst i dem i grund och botten utgör en mycket önskvärd skaparkraft och ett universellt flöde och energi. Först när ni verkligen inser detta, mina vänner, kommer ni att lära er att hantera varje aspekt av er själva.

Nästan alla människor, med mycket, mycket få undantag, hanterar endast en liten del av sig själva. De accepterar, känner till, och vill bara känna till, en relativt liten del av hela sin personlighet. Den här begränsningen är förstås en fruktansvärd förlust. Att inte vara medveten om det som finns i det inre som inte är önskvärt i sin nuvarande manifestation, utestänger detta från det som redan är klart, befriat, renat, gott. Det förhindrar också de flesta individer att älska och

respektera sig själva då de inte har någon verklig förnimmelse av sitt gudomliga arv. Deras faktiska, redan manifesta godhet tycks vara överklig, till och med falsk, på grund av att de vägrar att angripa de destruktiva elementen inom sig. Men vad som är ännu viktigare och mer grundläggande är att utestängningen av denna icke önskvärda del gör att den förblir stagnerad och förlamad så att den inte kan förändras.

Priset för att erkänna och acceptera den destruktiva, onda aspekten av jaget tycks vara högt, men det är det verkligen inte. Priset för att förneka den är däremot ofantligt högt. Du kanske famlar i förvirring tills du hittar ett sätt att acceptera de destruktiva impulserna och begären utan att ha överseende med dem, ett sätt att förstå dem utan att identifiera dig med dem. Du behöver lära dig att utvärdera sådana impulser och begär på ett realistiskt sätt, utan att falla in i fällan av att projicera, självrättfärdiga, självrättfärdigt frikänna samtidigt som du skyller på andra å ena sidan, eller att ge dig hän åt dig själv, tränga undan och vika undan å den andra. En sådan förståelse kräver en ständig inspiration från de högre krafterna inombords och avsiktlig begäran om hjälp i att väcka och bevara medvetenheten om dessa destruktiva aspekter och om den rätta metoden att hantera dem.

Närhelst du befinner dig i en obehaglig sinnesstämning, en hotfull situation, förvirring och mörker, kan du vara säker på att oavsett de yttre omständigheterna, uppstår problemet ur att du förnekar och är rädd för dina egna destruktiva inställningar och ur din okunnighet om hur man ska hantera dem. Att erkänna detta ger en omedelbar lättnad och avaktiverar dessa negativa krafter nästan omedelbart. Lär er genom vilka steg ni kan inkorporera den här kraften i stället för att utestänga den.

Det första steget måste vara att tillämpa teorin om att destruktivitet, ondska, inte utgör en slutlig separat kraft. Detta måste begrundas inte bara i allmänna, filosofiska termer. Du behöver snarare ta de specifika aspekterna av dig själv som får dig att känna dig skyldig och rädd och tillämpa den här kunskapen på allt det som är mest osmakligt hos dig själv och andra. Oavsett hur motbjudande vissa av dessa manifestationer är – vare sig det är grymhet, hat, arrogans, förakt, själviskhet, likgiltighet, girighet, fuskande eller något annat – kan du förmå dig själv att inse att var och en av dessa egenskaper är en energiström som ursprungligen var god och vacker och livsbejakande.

Genom att söka i den här riktningen, kommer du att börja förstå och uppleva hur en viss specifik fientlig impuls ursprungligen var en god kraft. När du förstår det, kommer du att ha brutit väsentlig mark i riktning mot att transformera fientligheten och frigöra energin som antingen har kanaliserats på ett verkligen icke önskvärd, destruktivt sätt eller har blivit fryst och stagnerad. Artikulera tydligt insikten att dessa motbjudande egenskaper, vilka de än må vara, är en kraft som kan användas på det sätt du önskar. Denna kraft – samma energi som nu kanske manifesteras som

fientlighet, avund, hat, raseri, bitterhet, självömkan eller skuldbeläggande – kan bli en skaparkraft för att bygga lycka, välbehag, kärlek, expansion för dig och andra omkring dig.

Listan över negativa egenskaper skulle kunna utökas, men detta är inte nödvändigt, för de är endast variationer på samma tema. Ni alla känner till dessa saker i er själva, eller ni har åtminstone börjat få kännedom om dem. Ändå, efter all denna tid, är det ännu inte möjligt för någon av er att verkligen förstå att vad du ogillar mest hos dig själv i grund och botten är en mycket önskvärd, kreativ kraft. Du ogillar den på grund av att den inte är önskvärd i den form som den för tillfället manifesteras i. Ni behöver med andra ord lära er att erkänna att sättet som kraften manifesterar sig på inte är önskvärd, men att energiströmmen bakom denna manifestation i sig är önskvärd, eftersom den är gjord av livsstoffet i sig. Den inrymmer medvetande och skaparenergi. Den inrymmer varje möjlighet att manifesteras och uttrycka livet, att skapa nytt liv. Den inrymmer allt det bästa av livet, så som ni upplever det – och mycket mer. Det bästa av livet som har uppenbarat sig för er inrymmer således även möjligheten till det allra värsta. Om ni kan visualisera möjligheterna av livets alla manifestationer, eftersom livet är en oupphörlig flödande, rörlig, pågående process, kan ni aldrig bli fixerade vid slutgiltigheter, vilket skapar misstag, förvirring, dualitet.

Ni kommer att se att ni, genom att förneka det onda inom er, gör större skada för hela er personlighet, för er manifesterade andlighet, än ni inser. För genom att förneka det, inaktiverar ni en väsentlig del av era energier och skaparkrafter och de stagnerar således. Ur stagnation följer förruttnelse. Materia ruttnar när den stagnerar, när den inte längre kan röra sig. Samma sak gäller för medvetande: det ruttnar när det stagnerar. Livet är en oupphörlig flödande process. När det står stilla, manifesteras döden tillfälligt. Eftersom livet är evigt, kan döden endast vara tillfällig. Detta gäller inte bara för människor, för varelser, utan också för materia och energi. Så länge energiflödet hejdas, inträffar döden och varar tills energiflödet frigörs igen. Detta är dödens manifestation och en ytterligare innebörd av den på detta medvetandeplan.

Principen gäller också för ett föremål: när det ruttnar eller sönderfaller har energin inom det hejdat. Den här hejdate energin måste vid någon tidpunkt börja flöda igen – kanske långt efter denna särskilda manifestation.

Materia utgör alltid en förtätning och manifestation av medvetande och energi. På vilket sätt energin flödar – eller inte flödar – och den form den tar när den förtätas, beror på inställningen hos medvetandet ”bakom”, eller snarare inneboende i en viss aspekt av skapelsen.

Destruktivitet är på samma sätt en annan felaktig form av medvetande. Den måste, antingen direkt genom att den utageras och ges ett direkt uttryck, eller indirekt genom att den förnekas, det vill

såga den stagnerar, leda till att livet negeras. Detta är anledningen till att vissa förmodat negativa känslor i själva verket är önskvärda. Ilska kan till exempel främja livet och riktas mot negationen av livet. När ilska förnekas, omvandlas den till fientlighet, grymhet, hat, självhat, skuld, förvirring mellan skuldbeläggande av andra och skuldbeläggande av jaget, och blir därmed en destruktiv energiström.

Döden blir överflödig, blir övervunnen, när energin inte längre är stagnerad, när den tillåts att röra sig. Detta kan ske först på sinnets nivå, när det onda förstås som ett i grunden gudomligt energiflöde, tillfälligt förvrängt på grund av specifika felaktiga idéer, begrepp och varseblivningar. Det avvisas därmed inte längre i sin essens, utan införlivas. Det är just detta som ni finner svårast att göra. Ni finner det i själva verket så svårt att ni tenderar att glömma bort även de aspekter inom er som redan är fria från förvrängning, ondska och destruktivitet, som verkligen är befriade och klara, som är goda och vackra och gudomliga.

All er strävan och goda vilja är något vackert. Även era samvetskval, trots den förskjutna skulden, emanerar från medvetandets bästa och vackraste manifestationer. Ni kommer att förneka, ignorera och misslyckas med att uppleva detta bästa inom er så länge ni förnekar, ignorerar och misslyckas med att uppleva det onda inom er. Ni förvränger er uppfattning om er själva när ni förnekar någon del av er själva, oavsett hur motbjudande den kan vara i sin nuvarande form.

Den avgörande nyckeln till en fullständig integrering av det onda, är att förstå dess ursprungliga natur och den inneboende möjligheten att det kan manifesteras igen i sin ursprungliga form. Detta måste vara målet, mina vänner. Så länge du försöker bli god genom att förneka det onda, genom att tvinga dig själv till att vara något som du ännu inte kan vara och som du faktiskt aldrig kan vara, förblir du i ett smärtsamt delat inre tillstånd där du delvis förnekar dig själv och förlamar vitala krafter inom dig. Jag säger "något som du aldrig kan vara" eftersom, om er förväntan är att förstöra eller magiskt vifta undan en väsentlig del av er själva och inte behöva acceptera den inneboende önskvärdheten av all skaparenergi som inryms även i era mest destruktiva aspekter, kan ni inte bli hela. Odlå den här förändrade inställningen.

Den nya accepterande inställningen innebär inte att ha overseende med, ursäkta eller rationalisera de icke önskvärda aspekterna. Den innebär tvärtom att fullt ut erkänna dem, ge dem ett rättvist uttryck, utan att hitta ursäkter eller skylla på andra, men utan att känna dig hopplös och själavavvisande kring dem heller. Detta tycks vara att begära mycket, men det är absolut möjligt att förvärva den här inställningen om ni gör en uppriktig ansträngning och verkligen ber om att vägledning ges för just detta syfte.

När du inte längre förnekar din fulhet, behöver du inte längre förneka din skönhet. Det finns så mycket skönhet hos var och en av er som redan är frigjord. Ni manifesterar i själva verket en skönhet som ni helt och hållet förnekar, ignorerar, undgår att uppfatta och uppleva! Och jag menar inte bara som potential, som en skönhet som kvarstår att utveckla; jag menar en skönhet som verkligen är närvarande.

Ni kan fundera över detta och be om att bli medvetna, så som ni ber om att bli medvetna om fulheten. När ni kan uppfatta båda, inte bara det ena uteslutande av det andra, har ni tagit ett avsevärt steg mot en realistisk uppfattning av livet och av er själva som gör det möjligt för er att integrera det som nu tär sönder er.

Genom att ha både din skönhet och din fulhet i åtanke hela tiden, kommer du också att se båda sidor hos andra. Ni tenderar att helt och hållet avvisa och negera människor vars destruktivitet ni uppfattar, och reagerar på dem precis så som ni gör på er själva. Eller så reagerar ni känslomässigt på deras godhet och inre skönhet, medan ni orealistiskt förbiser deras motbjudande sida. Ni kan ännu inte greppa dualitetens närvaro i er själva och ni kan därför inte heller se den hos andra. Detta skapar ständiga konflikter och stridigheter. Endast genom att acceptera dualiteten, kan man verkligen transcendera den.

Ingen medvetandeutvidgning, ingen integrering eller transcendens är möjlig när medvetandet är fördunklat, när medvetenheten är blockerad. Medvetenheten om det onda måste blockeras när det betraktas som om det vore helt oacceptabelt, när du inte förstår att det onda endast är en förvrängning av en gudomlig kreativ kraftström. En sådan förvrängning och brist på medvetenhet får dig att förneka och förlama den kreativa processen i sig.

Då och då hänvisar jag tillbaka till förvrängningarnas och destruktivitetens huvudsakliga källor: egenvilja, högmod och rädsla. Vid första anblicken kan det tyckas konstigt att påstå att dessa tre egenskaper är mer ansvariga för det onda än de onda egenskaperna i sig, inbegripet hat, grymhet, avund, fientlighet och själviskhet. Hur kan högmod, egenvilja eller rädsla vara mer destruktivt än, säg, hat? Svaret på sådana frågor är verkligen enkelt. De öppet destruktiva inställningarna utgör aldrig det verkligt onda. Om du verkligen bekräftar dem, förblir du i flödet. Det största hatet, den mest hätska hämndlystnaden, de värsta impulserna av grymhet kommer aldrig, om de ärligt och rättframt erkänns, varken utageras oansvarigt eller förträngas och förnekas, utan i stället accepteras fullt ut, att bli skadliga. I den grad de ses, möts och erkänns, kommer sådana känslor att minska i intensitet och måste förr eller senare omvandlas till en flödande, livgivande energi. Hat kommer att förvandlas till kärlek, grymhet till sund aggression och självhävdelse, stagnation till glädje och njutning. Detta är oundvikligt.

Det jag säger är inte enbart en teori. Många av er har upplevt att känslor omvandlas på det här sättet närhelst ni lyckades pricka in den rätta blandningen av självacceptans. Men ni behöver om och om igen famla efter denna insikt, tills den blir en självklar vana och inte längre glöms bort. När destruktiviteten utageras på ett blint och självrättfärdigt sätt, uttrycks verkligen ondska. Genom att förneka dess existens, får du en vital skapande energi att stagnera som då ruttar inom dig. Genom att rättframt erkänna ondskan, varken utagerar eller förnekar du det. Detta frigör ditt skapande energiflöde.

Högmod, egenvilja och rädsla är former av förnekelse och är därför farligare än det onda som de förnekar. Mina vänner på denna väg har upplevt hur sant detta är: I den grad som det onda ses och möts på ett adekvat sätt, kommer självacceptans, självuppskattning, ny energi och djupare kärlek och välbehag att följa på det. Men högmod, egenvilja och rädsla gör den här läkande inställningen omöjlig. Egenviljan är alltför orubblig i sitt eget insisterande och därför ovillig att acceptera den nuvarande verkligheten. Den vill redan befinna sig i ett högre medvetandetillstånd; den vill vara bättre än den är nu. Men den misslyckas, eftersom det är omöjligt att växa ur något som man är alltför egensinnig för att erkänna. Egenviljan skapar en rigiditet och rigiditet står i motsats till livets flöde. Egenviljan säger: ”Jag accepterar inte verkligheten som den är nu, den måste vara på mitt sätt och jag insisterar på att den är det.” Den här inställningen gör det omöjligt att erkänna sanningen som den är just nu.

Högmodet säger: ”Jag vill inte ha sådana motbjudande drag i mig.” Sanningen kräver dock både böjlighet och ödmjukhet. Den kräver också mod. Rädslan antar att acceptansen och erkännandet av fulheten kommer att göra denna fulhet överväldigande. Rädslan förnekar alltså även den berättigade tilltron till skapelsens goda ordning. Om ett sannfärdigt erkännande av det som verkligen existerar skulle innebära undergång, förintelse, fara, kaos, då skulle den logiska följderna av detta antagande vara att världen bygger på bedrägeri, förespeglning, negation. Även om sådana tankar knappast någonsin faktiskt uttalas, för de är meningslösa, bygger många individer omedvetet sina liv på dessa antaganden. Deras inställningar uttrycker denna underliggande livssyn.

Att ge upp egenviljan minskar inte det egna uttryckets fria anda. Inte heller minskar det din genuina värdighet när du ger upp högmodet som döljer det onda. Det onda överväldigar dig inte eller tar över dig när du väljer att överge rädslan för det. Det motsatta gäller för samtliga dessa punkter.

Det är aldrig en destruktiv impuls i sig som utgör den verkliga förstörelsen och skadan, utan alltid inställningen till den. Detta förklarar varför människor som införlivar och accepterar sina negativa

aspekter till sin enorma överraskning upptäcker motsatsen till sina oroliga förväntningar: deras självvaktning och självuppskattning kommer att öka.

Detta, mina vänner, är alltså vad ni behöver lära er. En hel del mark måste fortfarande beträdas av var och en av er, även om orden låter alltför bekanta. Hittills är ni inte i närheten av att faktiskt omsätta dessa ord i praktiken. Ju mer du gör det, desto mer kommer glädjen att öka i ditt liv, desto större inflytande får du i utformandet av ditt öde – inte genom egots kontroll, utan genom din verkliga förmåga att skapa med livsenergin du har till ditt förfogande. Nyckeln är att lära sig att möta den destruktiva kraften så att du kan transformera tillbaka den till dess ursprungliga natur och därigenom införliva den i hela ditt väsen.

Finns det några frågor?

FRÅGA: Som detta föredrag säger så finns det saker inom mig som jag känner är fel, onda. Ändå tycker jag om dem; de känns njutbara. Men jag känner mig skyldig. Jag spenderar exempelvis för mycket pengar. Jag negerar den aspekten av mig själv fullständigt. Kan du hjälpa mig?

SVAR: Detta är ett bra exempel. Jag hoppas att få höra många fler personliga problem som detta, så att jag kan hjälpa er specifikt med dem.

Det du beskriver är så typiskt. Du negerar allting kring din destruktiva impuls. Du står således inför ett olösligt problem: Antingen ger du upp allt nöje förknippat med det överdrivna spenderandet och oansvarigheten, för att bli anständig, mogen, realistisk, självansvarig och trygg, eller så njuter du av den negativa egenskapen, men till det ofantligt höga priset av skuld, självberövande, otrygghet och rädsla för att inte kunna hantera ditt eget liv.

När du väl kan se att bakom tvångsimpulsen att överdrivet spendera och vara oansvarig, finns det en rättmätig längtan efter njutning, expansion och nya upplevelser, kommer detta dilemma att upphöra att existera. Du behöver med andra ord införliva denna längtans *essens*, utan att utöva dess destruktivitet. Det kommer då att bli mycket mindre svårt för dig att förverkliga längtan på ett realistiskt sätt som inte besegrar dig i slutänden. Du är nu fast i kampen mot ett av dessa typiska antingen/eller-problem. Hur kan du verkligen vilja ge upp oansvarigheten om ansvar innebär att leva inom snäva ramar för njutning och begränsa ditt eget uttryck? Eftersom du egentligen inte vill ge upp oansvarigheten, känner du dig skyldig. Du avvisar därmed den vitala delen av dig som rättmätigt vill uppleva skapelsens välbehag fullt ut, men vet ännu inte hur du kan göra detta utan att utnyttja andra och vara som en parasit. Om du emellertid helt kan acceptera den vackra kraften som inunder oansvarigheten strävar efter fullt välbehag, och värdera den som sådan, kommer du också att upptäcka hur man kan ge uttryck för den utan att kränka andra, utan

att överträda dina egna balanslagar. Du kommer inte att behöva betala det onödiga priset av oro, ångest, skuld och oförmåga att klara sig bra. Du betalar bara det när du offrar sinnesfrid för en kortlivad förnöjelse.

Njutningen kommer att bli djupare, mer varaktig och helt fri från skuld när du förenar dess rättmätighet med självdisciplin. Om du kan förena längtan efter välbehag med självdisciplin och ansvar, kommer du att uttrycka den inre vetskapen som säger: ”Jag vill glädjas av livet. Det finns ett obegränsat överflöd i universum för varje eventualitet. Det finns ingen gräns för vad som är möjligt. Det finns underbara saker att uppleva. Det finns många vackra sätt att uttrycka sig själv på. Jag kan förverkliga dem och föra in dem i mitt liv om jag kan hitta ett annat, inte självdestruktivt sätt att uttrycka och erhålla dem. Själva behovet av eget ansvar och självdisciplin i sin djupaste bemärkelse kommer att möjliggöra en växande glädje och ett växande självuttryck. Utan dessa egenskaper, måste jag förbli berövad och konfliktfylld.” Disciplinen kommer att bli mycket lättare att förvärva, villigheten att göra det kommer att växa, när du vet att du har en fullkomlig rätt att använda den för att öka välbehaget och ditt eget uttryck.

Mina käraste vänner, jag har gett er nytt material som kräver en hel del uppmärksamhet. Undersök vilken inverkan det har på din egen specifika situation. Öppna ditt innersta väsen för att tillämpa detta material. Tillämpa det inte bara teoretiskt, på ett allmänt sätt, utan se verkligen var du förnekar det som finns i dig utifrån rädsla och skuld och därigenom förlamar det bästa i dig.

För dem av er här som är modfälda och känner hopplöshet kring er själva kan jag bara säga, ni befinner er i illusion och villfarelse när ni känner på det sättet. Inse detta och be om sanningen, som är att det inte finns någon anledning till hopplöshet och att svåra perioder bara behöver förstås och arbetas igenom för att göra dem till språngbrädor för att öppna era liv ytterligare och föra in mer ljus och självuttryck i dem.

Ta emot kärleken och välsignelserna, mina käraste vänner, var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24